

Og i den forbindelse vil Enhedslisten anmode om – og det håber jeg så også at Kristeligt folkeparti vil støtte – at man også får en diskussion om, hvad man kan gøre for, at beslutningstagning mellem regeringer, dels når det er inden for Traktaten, dels når det sker i et mellemstatsligt samarbejde, sker på en sådan måde, at det er demokratisk og gennemskueligt, så Folketinget kan følge med.

Og det mener jeg at statsministrene fra de andre lande også bør indrette sig på, ikke bare af hensyn til Folketinget her i Danmark, men også af hensyn til parlamenterne i de andre lande. Og dér håber jeg så, at vi i Det Udenrigspolitiske Nævn kan få en god diskussion om at nå nogle skridt i den retning på det punkt, og det kunne jeg da forestille mig at Kristeligt Folkeparti også kunne være enig i.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg er enig med hr. Keld Albrechtsen i, at det selvfølgelig er en vigtig diskussion, hvordan Danmark – den danske regering specielt – træffer beslutninger af større udenrigspolitisk rækkevidde, som det er sket i denne her sag om Østrig, hvilke processer og hvilke mekanismer der gør sig gældende. Så den diskussion deltager Kristeligt Folkeparti også meget gerne i.

Når vi ikke umiddelbart, som jeg sagde det, bryder os om den del af Enhedslistens forslag til vedtagelse, er det jo, fordi det også efter vores opfattelse er regeringens ansvar at sige fra, når man føler, at en proces ikke foregår på den rigtige måde, lige så vel som det er Folketingets eget ansvar og partiernes eget ansvar her i Tinget at sige fra, hvis man ikke føler, at en lovgivningsproces er god nok, hvis det går for stærkt.

Det ansvar vil vi ikke være med til at fratage regeringen. Det er regeringens ansvar at sige fra, når der bliver lagt op til beslutninger, der skal træffes, som ikke følger de spilleregler, som Folketinget, parlamentet, og regeringen, normalt har mellem hinanden. Det ansvar har regeringen og ikke nogen anden.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Thorkild B. Frandsgaard som ordfører:

Thorkild B. Frandsgaard (FRI):

Vi i Frihed 2000 tager kraftigt afstand fra den måde, statsministeren har håndteret den her sag på. Det er helt uacceptabelt i så alvorlig en situation, hvor man indfører restriktioner mod et

land, at statsministeren ikke rådfører sig med Det Udenrigspolitiske Nævn. Men det har Det Udenrigspolitiske Nævn også givet udtryk for, så det behøver jeg ikke at kommentere.

I Frihed 2000 ser vi med stor alvor og skepsis på den måde, hvorpå EU's 14 stats- og regeringsledere taler sammen og starter sådan en aktion imod et land. Ikke alene de 14 stats- og regeringschefer, men også EU's præsident, Romano Prodi, har jo udtalt, at hvis et land stemmer således, at det er uacceptabelt for EU, ja, så er man klar til at indføre lignende sanktioner. Det er på vej til en overordnet stat, noget, som vi ikke kan lide.

Nu er der flere i debatten, der er gået tilbage i fortiden, den frygtelige tid i 1930'erne og 1940'erne. Det er vi helt enige i. Det gælder både nazismen og det kommunistiske diktatur. Men de fleste af de 14 EU-lande, der er tale om, var jo en lille smule involverede på den eller den anden måde. Derfor burde de efter min mening have læst Johannes-Evangeliet, kapitel 8, vers 7, hvor der står, hvis jeg med formanens tilladelse må citere: »Den af jer, der er syndfri, lad ham være den første, der kaster sten ...«.

Det gjorde man ikke. Nej, man talte sammen og var klar til at angribe et land – et land, som desværre på det tidspunkt, vi taler om, i 1930'erne, var meget, hvad skal man sige, villig over for nazismen. Det ved vi alle sammen. Men vi er nu i år 2000, og fordi der så er en enkelt person, der har udtalt noget, som vi i Frihed 2000 absolut heller ikke kan fordrage: at han kan acceptere, hvad nazismen stod for, finder vi ikke, det er en begrundelse for, at 14 stats- og regeringschefer overfalder sådan et land og indfører restriktioner over for regeringen og befolkningen.

Det er for meget. Det ligner mest magtmissbrug. Det ligner mest, at EU nu vil til at skære igennem og beslutte, hvordan det skal være.

I Østrig fandt der et valg sted. 66 pct. af befolkningen stemte for den regering, der er dannet af de konservative, Folkepartiet, og Frihedspartiet, og det må vi acceptere. Men det vil EU's stats- og regeringschefer ikke. Nej, de viste deres sande ansigt: De stats- og regeringschefer og EU's præsident vil lidt efter lidt til at bestemme, hvad de forskellige lande gør, hvordan de stemmer, og hvilke holdninger de har.

Man kan sige, at det, der er kommet ud af det, de 14 stats- og regeringschefer har foretaget sig, ja, det er jo, at landene ser EU's sande